

Yliluonnollinen salama halkaisi puhujankorokkeen kahteen osaan

Sid Rothin vieraana Tommy Tenney

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=eoNLschq4Ek>

Yliluonnollinen salama iski rakennuksen sisällä olevaan puhujan pulpettiin, halkaisi sen kahteen osaan, heitti pastorin yhdeksän jalkaa (2,7 metriä) ilmassa, jonka jälkeen ihmeitä alkoi tapahtumaan. Seuraavaksi ohjelmassa It's Supernatural. Vuosisadat ovat tulleet ja menneet tarjoten viisautta ja ymmärrystä eri aikakausina. Tänä päivänä ei pitäisi olla mitään estettä ihmisen kyvyille ymmärtää niitä. Ja kuitenkin outo, epätavallinen ja ymmärryksen ulkopuolella oleva yliluonnollinen haastaa ymmärryksemme. Pysy kanavalla ainutlaatuisen ja voimakkaan tutkimuksen ajan uteliaaseen ja vielä löytymättä olevaan universumiin vain tässä ohjelmassa - It's Supernatural!

Sid: Hei. Olen Sid Roth, tutkiva journalistinne. Olen niin innostunut, koska seuraava vieraani oli osallisena todistetussa yliluonnollisessa Jumalan räjähdyksessä. Suurimmalla osalla teistä, teidän mielenne menee jumiin, teidän uskonnollinen mielenne menee jumiin ja ajattelette: "Voi, se on kirkko, minä näen siinä painia tai Psychic Nerworkin." Ei, kirkko on etääntynyt niin kauaksi Jumalan voimasta. Mutta Jumala on valmiina osoittamaan maailmansa kädenlämpöiselle, säälittävällä, rodulle nimeltään ihmiset. Tommy Tenney, sinä olit Houstonissa Texasissa tekemässä omia juttujasi, puhuit kirkossa. Kerro mitä tapahtui?

Tommy: Meillä ei ole aikaa kertoa kaikkea sitä, mitä tapahtui, Sid. Lyhyt versio on tämä: "Jumala tuli esiin." Ja kaikki muut asiat, jotka siellä tapahtuivat, olivat sitä, mitä tuuli tekee veden pintaan - ne olivat tuulen väreitä.

Sid: Tommy, suurin osa kristityistä ei edes tietäsi eroa, milloin Jumala on tullut esille tai ei ole.

Tommy: He olisivat tienneet tuona päivänä.

Sid: Miksi?

Tommy: No, ensinnäkin, en tiedä oletko koskaan tuntenut sitä, kun niskakarvasi nousevat pystyyn jossain tilanteessa?

Sid: Kyllä, niin on käynyt minulle.

Tommy: Jumalan hämmästyttävä läsnäolo täytti huoneen niin, että lopulta minusta tuntui, että se salpasi melkein henkeni. Tuntui siltä, kuin ilma oli nestettä. Se oli uskomatonta ja aikuiset ihmiset nyykyttivät. Ja palvelu oli tavallaan hallitsematonta.

Sid: Tuolla on paljon ihmisiä, jotka pelästyvät, kun he kuulevat sanan: "hallitsematonta". Mitä tarkoitat sillä?

Tommy: Se oli hallitsematonta siinä mielessä, etteivät ihmiset olleet ohjaksissa. Ne eivät olleet tunteellisia reaktioita, joita etsimme. Eikä se ollut suunniteltua ylistyslaulua tai ennustettavissa olevaa puhetta. Kyseessä oli Jumalan kirjaimellinen läsnäolo. Kun kävelimme huoneeseen sisälle kello 8:30 tuona aamuna, kävelimme sinne kuten aina ennenkin.

Sid: Miksi nämä miehet nyyhkyttivät?

Tommy: Miehet, naiset, lapset, kaikki siellä nyyhkyttivät. Jumalan läsnäolo läpäisi ilmapiirin kunnes... Joka kerran kun Jumalan kirkkaus tulee esiin, se näyttää tuovan mukanaan pelkoa. Ehkäpä me, kirkossa kävijät, olemme paremmin varustautuneita ja tottuneita siihen, että ihmiset kaatuvat taaksepäin siunauksen tullessa heidän päälleen kuin siihen, että kaadumme eteenpäin pelosta. Mutta Vanhassa Testamentissa Salomonin temppelin nimeämisjuhlassa papit ja palvelijat eivät voineet tehdä työtään. He olivat arkikielisen sanonnan mukaan hämmästyksestä poissa tolaltaan. Enkä puhu pelkästään siitä, että polvesi tuntuvat hieman huterilta tilanteessa. Vaan puhun siitä, että on täysin mahdotonta tehdä normaalia työtään tilanteessa. Kun Jumalan läsnäolo tuli esille tuona aamuna, kaikki puhuvat suureen ääneen - puhujan koroke halkesi kahteen osaan! Me tuskin edes havaitsimme sitä. Me olimme niin keskittyneinä muihin ympärillämme tapahtuviin asioihin, lienee oikea kuvaus, Jumalan läsnäoloon ympärillämme, että kun pulpetti halkesi, me sanoimme, että siirretään se vain äkkiä pois tieltä. Emmekä havainneet asiaa kuin vasta jossain vaiheessa myöhemmin, mitä tarkalleen ja miten se oli tapahtunut. Siellä oli 800-1000 ihmistä oman arvioni mukaan. Kukaan ei ole koskaan vaivautunut tarkistamaan sitä.

Sid: Mutta kertoisitko minulle ja katsojilleni, että oliko se vankka pulpetti. Oliko se paksu? Mistä se oli tehty?

Tommy: Puhujan koroke oli tehty, sanoisimme, että akryylistä. Se on sitä, miksi olen sitä aina sanonut. Tai pleksilasiksi. Se ei todella ole sen oikea nimi. Insinöörit ovat tarkistaneet asian myöhemmin. Se on avaruusajan muovia, joka insinöörien mukaan kestää sen, että se pudotetaan 10-kerroksisen talon katolta. Ja se kestää sen. Se saattaa säröillä, mutta ei halkea.

Sid: Joten ei ole olemassa tieteellistä selitystä sille, mitä tuona päivänä tapahtui?

Tommy: Ei. Valmistaja vain sanoi, etteivät he hyväksy selitystämme.

Sid: Mitä tarkoitat, ettemme hyväksy selitystänne.

Tommy: No, he eivät tiedä, mikä sai sen halkeamaan. Heidän selityksensä, jos muistan sanatarkasti, saatan olla luvun tai pari pielessä, mutta se on rakennettu siten, että sen ympärillä on tukipunos. Ja he kertoivat, että sen särkemiseen tarvitaan 150 000 pounds/neliötuumaa kohden. Eikä kukaan koskenut pulpettiin. Pastorin kädet vain lepäsivät pulpetilla kevyesti, kun se halkesi.

Sid: Selitä tarkalleen, mitä tapahtui. Tiedän, että sinä olit Jumalan läsnäolon ympäröimänä. Mutta ne, jotka olivat hämmästyksissään siitä, mitä pulpetille tapahtui, kertoisitko, mitä siinä tapahtui?

Tommy: Joskus, kun puhun tästä, tulen hieman tunteelliseksi.

Sid: Miksi niin käy?

Tommy: Minä... En koskaan unohda sitä päivää. Eikä sillä ole mitään tekemistä pulpetin kanssa.

Sid: Se oli sinun elämäsi pyhä päivä.

Tommy: Minä olen saarnannut monta vuotta ja ajattelin, että tunnen Jumalan.

Sid: Sinä tulet suvusta, jossa on tullut useiden sukupolvien ajan saarnaajia.

Tommy: Kolme sukupolvea. Hautasin juuri 96-vuotiaan isoisäni. Kun puhutaan menestyvästä palvelutyöstä, minä olin menestynyt. Minä saarnasin suurimmille kirkkoille Yhdysvalloissa. Tuona päivänä, kun Jumala näyttäytyi, ero, jonka se teki asioiden välille elämässäni, on verrattavissa siihen, kun en ollut vielä pelastunut ja aikaan sen jälkeen - pelastuttuani. Ennen sitä ja sen jälkeen. Hänen läsnäolonsa muutti minut. Ja todellakin sen jälkeen ainoa asia tähän päivään saakka, mitä olen halunnut tehdä, olen halunnut vain olla Hänen läsnäolossaan.

Sid: Suurin osa ihmisistä, kun he kuulevat sanan: "Hänen läsnäolossaan", auta. Mitä sillä tarkoitetaan?

Tommy: On olemassa Jumalan läsnäolo kaikkialla. Se on Jumalan läsnäoloa kaikkialla joka hetki. Olen sanonut kirjassani "Jumalan perässä", mikä nostaa kulmakarvoja lukijoissa, että Jumala on suurimmassa osassa kaljabaareja aivan yhtä paljon kuin Hän on kirkkoissa. Se on Jumalan "omnipresence" Hänen läsnäoloa kaikkialla.

Sid: Se on kaikkialla.

Tommy: Juuri niin. Mutta Jumalalla on kyky keskittää Hänen läsnäolonsa yhdelle alueelle ja kun Hän tekee sen, me kutsumme sitä, Jumalan tulemisena esille "manifest presence of God". Kuten Hän keskitti läsnäolonsa kerubien välille Liiton Arkun päällä. Ja tuona päivänä Houstonissa, sen minkä tunsin Jumalasta, räjähti Crichterin asteikolta ulos ja kaikki mitä tiesin Hänestä kertautui eksponentiaalisesti.

Sid: Minä uskon, että kun tulemme takaisin tauolta, kaikki mitä sinä olet uskonut Jumalasta, ei ole mitään verrattuna kokemukseen Jumalan armosta, jonka tulet saamaan, kun tulemme takaisin. Älkää menkö pois.

Palaamme Sid Roth ja It's Supernatural! aivan pian. [mainontaa]

Sid: Hei Youtube-perhe! Mispochah on hepreankielinen sana; se tarkoittaa perhe. Sid Roth tässä. Tervetuloa maailmaani, joka on luonnollisesti yliluonnollinen. Jos tämä ohjelma on siunannut sinua, ole

ystävällinen ja tilaa kanava. Sen jälkeen klikkaa kelloa, joten et jää paitsi yhdestäkään jaksosta - It's Supernatural!

[mainontaa]

Sid. Hei. Olen Sid Roth. Tutkiva journalistisi. Seurassani on Tommy Tenney. Tommy oli Houstonissa ja hänellä oli sellaisen kokoluokan kohtaaminen Jumalan läsnäolon tai voitelun kanssa, että se muutti täydellisesti hänen elämänsä. Hänen sukunsa on täynnä saarnaajia - kolme sukupolvea. Itse asiassa Tommy, sanoit, ettet tavallisesti edes kerro tapahtuneesta. Miksi?

Tommy: Se on yksi syy, kun kirjoitin kirjan "Jumalan perässä" (God Chasers), minä olin lähellä jättää tarinan pois sieltä, mutta kirjoitin sen sinne ensimmäiseen kappaleeseen, koska on vaikeaa puhua siitä. Minun on vaikea puhua siitä tulematta itkuiseksi toivoen, ettei se olisi koskaan loppunut. Ehkäpä tämä on paras kuvaus siitä, mitä silloin tapahtui. Jumalan läsnäolossa, konkreettisesti läsnäolossa, on jotain, jos olet koskaan päässyt kokemaan sitä, ei ole olemassa mitään, mikä vetää vertoja sille.

Sid: Tommy, uskon, että jokainen joka on nälkäinen ja janoinen Jumalan suuntaan ja katsoo tätä ohjelmaa, he pääsevät osalliseksi siitä, mitä sinä parhaillaan olet kuvaillut ja se ei vain ole yksi päivä. Se tulee olemaan seitsemän päivää viikossa, 24 tuntia päivässä ja uskon, että tuo päivä on tulossa pian.

Tommy: Rukoilen että näin on.

Sid: Kerro minulle siitä päivästä. Kerro mitä tarkalleen tapahtui.

Tommy: Menimme auditorioon (sali) kello 8:30 tuona aamuna ja ensimmäiseen palvelukseen kahdesta. Pastori livahti toimistoonsa hakemaan jotain sieltä ja itse menin ennen häntä - ehkä kaksi minuuttia ennen häntä. Kun pääsin sisälle saliin, Jumalan läsnäolo oli jo siellä. Kyseinen viikko oli kolmas viikko, kun olin kirkossa. En halua ihmisten ajattelevan, että koska minä olen puhunut siellä, siksi Jumala tuli esiin. Kolme viikkoa ennen kyseistä päivää puhuin keskiviikkona ja pastori kutsui minut: "Olisitko ystävällinen ja tulisit ensi sunnuntainakin?" Minä peruin menoni, koska tunsin, että ilmassa oli jotain. Se on ainoa tapa, jolla voin sitä kuvailla.

Sid: Sinulla oli intuitiivinen, vaistonvarainen, aavistus, että jotain oli tapahtumassa.

Tommy: No, me ainakin olimme nälkäisiä. Ja minä ymmärrän nälän ja janon, josta äsken puhuit, kyseessä on yksi lupaus, josta Hän sanoo, että Hän täyttää sen. Ja meidän yhteinen nälkämme määrittelee yhteisesti kokemamme Jumalan vierailun koon.

Sid: Tuo on mielenkiintoista.

Tommy: Ja minä hämmästelen sitä, miten pitkään Jumala on odottanut saadakseen pastorin ja kirkon ja evankelistan ja kaikki nälkäiseksi samaan aikaan. Se on juuri sitä, mitä tapahtui tuolloin. Tulin takaisin

toisena sunnuntaina ja kyseinen sunnuntai oli kolmas. Joten en enää ollut täysin tuntematon kirkossa ja pastori ja minä tunsimme toisemme 25 vuoden ajalta tai enemmänkin. Kävelin sisään saliin ja menin takaisin hänen luokseen ja kerroin hänelle: "Richard, sinun on parasta tulla katsomaan tätä. Tämä on epätavallista." Ylistysjoukkue yritti laulaa ja soittaa, mutta kykenivät vain vaivoin kyyneliltään siihen. Lopulta yksi toisensa jälkeen he lopettivat ja jatkoivat yhdessä kasassa kyönelehtien kunnes ei ollut enää yhtäkään orkesterin jäsentä laulamassa saati syntetisaattorin soittajaa, joka oli musiikkipastori, ylhäällä tekemässä työtään. Musiikkipastori päästi uskomattoman huokauksen ja vain painui polvilleen, meni makuulle, kirjaimellisesti. Jumalan läsnäolo oli niin intensiivinen, että se on kuin sitä, että otat kaiken, mitä tiedät Jumalasta ja moninkertaistat sen. Ja minä en ole ehkä tehnyt montaa hyvää päätöstä elämässäni, mutta yhden olen. Vaimoni oli vieressäni ja nojauduin häneen päin ja sanoin: "Jean, me emme ole koskaan olleet näin lähellä Jumalaa enkä aio lopettaa." Hän on ihmeellinen ylistäjä, ylistysjohtaja, välittäjä. Sanoin, että haluan sinun menevän tuonne ja jatkavan soittamista ja laulamista, yksinkertaista ja pehmeää. Se (ylistys) ei ollut kontrolloitua, eikä kovaäänistä eikä äänekästä. Se oli vain meidän johtamista Jumalan läsnäolossa. Se (Jumalan läsnäolo) tuli niin voimakkaaksi, että ihmiset nousivat ylös ja yrittivät livahtaa alttarille ja he vain kaatuilivat käytävällä, kyönelehtien, katuon, suunnittelemattomasti, mutta samaan aikaan nähtävissä olevalla arvokkuuden asteella. Pastori nojautui minua kohden ja sanoi: "Tommy, oletko valmis ottamaan palveluksen johdettavaksesi?" Vastaukseni kuului: "Richard, olen puoliksi peloissani tehdä niin, koska Jumala aikoo tehdä jotain täällä." Hän sanoi: "Ajattelen, että minulla on sana." Hän livahhti puhujan korokkeelle ja luki 2. Kor. 7:14: "Jos minun ihmiseni kutsuvat minun nimeäni nöyrällä sydämellä, rukoilevat ja etsivät kasvojani." Ja pastori sanoi: "Herran sana meille tänä päivänä on se, että meidän on lopetettava etsimästä Hänen etuuksiaan meille itsellemme ja alettava etsimään Häntä. Meidän on lopetettava etsimästä Hänen käsiään ja etsittävä Hänen kasvojaan."

Sid: Jokainen kysyy itseltään ja Jumalalta: "Jumala, mitä se antaa minulle? Jumala, mitä sinä voit tehdä minulle?"

Tommy: Me haluamme Hänen kätensä.

Sid: Ja minä vain arvelen, että Jumala on nälkäinen ja janoinen, kun hän kertoo, että jos me olemme nälkäisiä ja janoisia vanhurskauteen sinä päivänä te löydätte Minut, minä arvelen, että Jumala on nälkäinen ja janoinen, että etsisimme Hänen kasvojaan.

Tommy: Me haluamme Jumala-kohtaamisen. Jumala haluaa ihminen-kohtaamisen. Se on kaikki siinä, mitä Hän on koskaan halunnut. Vain hieman läheistä kohtaamista meidän kanssamme. Valitettavasti joskus me otamme siunaukset, jotka Hän on antanut meille ja käytämme niitä rahoittamaan matkamme poispäin Hänestä. Tiedättehän kuuluisan tarinan tuhlaajapojaista Raamatussa. Hän otti Isän siunaukset, Isän käden tuotteet ja osti lentolipun pois Isän kasvojen edestä. Hän otti siunaukset päästäkseen pois isänsä läsnäolosta. Mutta kun hän tuli järkiinsä, hän sanoi itselleen, että minun siunaukseni ovat ehtyneet ja minä tiedän, missä niiden lähde on ja kaikkien niiden asioiden lähde, joita todella tarvitsen. Ne on isäni talossa. Tuhlaajapoika palasi takaisin ja sanoi: "En halua siunauksia. Minä olen palvelijasi. En tarvitse valtaa. En halua. Minä vain haluan olla täällä. Voinko olla täällä?" Ja isä sanoi: "Ei, sinä olet poikani. Sinä olet tervetullut tänne." Ja minä toin hänet takaisin. Mutta meidän väärinkäyttömme usein vie meidät pois Isän kasvojen edestä. Siinä tulee esiin ero, kun etsimme Hänen käsiään ja toisaalta Hänen kasvojaan.

Sid: Ja minä pidän siitä vertauksesta Uudessa Liitossa, isä, sillä minuutilla, kun tuhlaajapoika otti askeleen isän suuntaan, yhden askeleen, isä juoksi poikansa luokse, kietoi kätensä hänen ympärilleen, puki hänet vanhurskaudellaan. Tulemme pian takaisin. Olkaa valmiit.

[musiikkia]

Sid: Löytyykö tämä Jumalan näkyvä läsnäolo, Hänen voitelunsa, juutalaisista kirjoituksista? Aivan varmasti. Itse asiassa kun Salomonin temppeliä omistettiin, nimettiin, kirkkaus oli niin voimakas, että useissa kohdissa juutalaisia kirjoituksia sanotaan, että kun papit menivät sisään temppeliin heidän täytyi käydä makuulle, koska siellä oli niin painava voima heidän päällään ja toisissa kohdissa kerrotaan, että he eivät kirjaimellisesti pystyneet menemään sisään temppeliin, koska Jumalan läsnäolo oli niin voimakas. Erään kerran suuri juutalainen profeetta Elia oli kuollut ja haudattu, mutta voitelu oli niin vahva hänen luissaan, että kun he tekivät virheen ja laskivat väärän kuolleen miehen hänen hautaansa, kuolleen miehen ruumis kosketti profeetan luita ja arvatkaa mitä? Aivan oikein. Kuollut mies heräsi henkiin.

[musiikkia]

Sid: Hei. Sid Roth tässä. Tutkiva journalistinne. Kanssani on tänään Tommy Tenney. Kun puhutaan kuolleitten heräämisestä eloon, sitä tapahtuu parhaillaan. Ihmiset jotka ovat sisällä kuolleessa uskonnossa, kuolleessa perinteessä, kuolleessa muodollisuudessa, saavat kohtaamisia Jumalan kanssa. Tommy, mitä tapahtui seuraavaksi kirkossa Houstonissa?

Tommy: Vaimoni alkoi laulamaan ja Jumalan läsnäolo tuli niin painavaksi, sanoisin ja kuvailisin sitä, että Jumala on siellä. Tunnet kihelmöintiä. Muistatteko, kun prinsessa Diana meni naimisiin, tämä on minun muistikuvani, hän meni rakennukseen sisälle ja vaikka hän oli siellä sisällä jo, hänen junansa jatkoi etenemistään sinne sisälle.

Sid: Muistan tuon.

Tommy: Kun Jumala oli siellä, ajattelin, hyvä on, tämä on suurinta mitä olen koskaan Jumalasta kokenut, sitten Hän jatkoi tulemistaan ja jatkoi tulemistaan kunnes Hän oli aivan ääriään myöten siellä salissa. Silloin pastori sanoi: "Meidän tulee etsiä Hänen kasvojaan eikä Hänen käsiään." Kun pastori nousi ylös ja meni puhujanpulpetin taakse sanoakseen tuon, olin niin myönteinen, että Jumala aikoo tehdä jotain. Minä puolestani nousin ylös ja menin syntetisaattorin luokse, koska en tiennyt, missä se tulee tapahtumaan. Mutta tiesin, ettei yhdessä rakennuksessa voi olla niin paljon Jumalan läsnäoloa ilman, että mitään tapahtuu. Ja kun pastori oli puhunut nuo sanat, hän perääntyi vain hieman ja kuului paukahdus, en edes halua kuvailla sitä ääntä ukkosena ja vastustin sinuakin, kun kutsuit sitä yliluonnolliseksi salamaksi. En tiedä, mikä se oli. Se kuulosti ukkoselta.

Sid: Tuo ääni. Raamatussa on termi: "Se kuulosti ukkoselta." Ja mitä sitten? Mitä tapahtui?

Tommy: Seuraava asia oli se, että hän lensi ilmassa yhdeksän jalkaa (2,7 m) taaksepäin, jäi makuulle lattialle noin kahdeksi ja puoleksi tunniksi. Ja kyseinen mies, en ole koskaan nähnyt hänen edes tanssivan. En ole koskaan nähnyt hänen käyvän makuulle, enkä ole nähnyt mitään niistä tavallisista karismaattisista eleistä. Hän on hyvin iloluontoinen, hän taputtaa ja ylistää.

Sid: Mutta ei ylitsevuotavan tunteellisesti.

Tommy: Ei, ei sinnepäinkään. Hän on hyvin hillitty, tiedäthän. Ja kuitenkin, hänen kirkkonsa, ihmiset kaatuvat kun siellä rukoillaan heidän puolestaan. Siis, sitä tapahtuu siinä kirkossa.

Sid: Mutta sitä ei ole tapahtunut pastorille?!

Tommy: Niin. Ja saman aikaan kun hän lensi taaksepäin, puhujan pulpetti lennähti eteenpäin vain kahdessa palassa. Toinen puoli putosi tänne ja toinen tänne, ehkä kuuden jalan (180 cm) päähän toisistaan. Jos kuvittelet puunrunon, se ei vain halkea kahteen osaan kuten tässä tapauksessa vaan kyseessä on spiraali halkeama.

Sid: Haluan palata pastoriin. Kävikö hänelle pahasti, kun sanoin hänen lentäneen ilmassa yhdeksän jalkaa? Loukkasiko hän itseään?

Tommy: Ei. Hän sai uskomattomia näkyjä, jotka vaikuttavat häneen tänä päivänäkin. Osa niistä on sellaisia, joista hän ei voi vielääkään puhua.

Sid: Kerro minulle joku tarkka fyysinen parantuminen, joka tapahtui tuona päivänä.

Tommy: En edes tiedä, miten aloittaisin, mutta samaan aikaa, siellä oli sokea nainen. En tiennyt, että hän oli sokea. Se tilaisuus alkoi kello 8:30 aamulla ja kesti koko sen päivän, sunnuntain, ja seuraavaan aamuyöhön maanantaihin kello 2:00 saakka. Tavallisesti ensimmäisen palveluksen jälkeen ihmiset poistuvat ja toiseen palvelukseen osallistuvat ihmiset tulevat paikalle. Toisen palveluksen ihmiset tulivat vaikka ensimmäisen palveluksen väki oli vielä siellä sisällä. Ja he tulivat ulos autoistaan parkkipaikalla ja Jumalan läsnäolo parkkipaikalla oli niin voimakas, Jumalan läsnäolo parkkipaikalla oli niin voimakas, että he alkoivat nyyhkyttämään. Lähetin erään suntion noutamaan lapseni, koska he olivat hotellissa ja tulossa toiseen palvelukseen. Sanoin: "Olisitteko ystävällisiä ja noutaisitte lapseni. En halua heidän jäävän..."

Sid: "...tästä paitsi."

Tommy: "...tästä paitsi."

Sid: "En halua katsojiemme jäävän paitsi Jumalan vierailusta juuri nyt. Puhuisitko heille Jumalasta, jota sinä rakastat."

Tommy: "Mielelläni. Kuka tahansa oletkin ja missä tahansa oletkin. Olet ehkä tavannut Hänet tai olet ehkä vain kuullut Hänestä. Mutta minä haluan puhua siitä, kun todella tapaat Hänet. Haluaisin, että suljet silmäsi kanssani juuri nyt. Älä sulje silmiäsi siksi, että se olisi jotain hengellistä vain siksi, että saat sillä tavalla hieman lisää yksityisyyttä itsellesi. Rukoillaan juuri nyt. Isä, sinun läsnäolosi on sitä, mitä ihmiset haluavat - he ovat nälkäisiä. He ovat kyllästyneitä kirkkoihin ja käymään läpi rituaaleja ja uskonnollisia menoja. Rukoilen, että missä tahansa he ovatkin, olohuoneissaan, kaljakuppiloissaan, makuuhuoneissaan, tulkoon sinun läsnäolosi näkyväksi siellä, näyttäyty. Herra, se on yksinkertainen rukous, mutta näyttäyty siellä missä he ovatkin. Ja kun he näkevät sinut, anna heidän tehdä Sinusta elämänsä Herra. Anna heidän katua

syntejään. Missä oletkin ystäväni, jos etsit Häntä, minä lupaan sinulle, Hän etsii sinut. Hän rakastaa sinua niin paljon. Kaikki mistä olen koskaan puhunut, kaikki mistä raamatulliset kirjoittajat ovat koskaan puhuneet, kaikki se mistä Sid on koskaan puhunut, se on teidän saatavillanne juuri siellä missä olet nyt. Sinun vain pitää ojentautua siihen suuntaan. Hän on jo ojentautunut sinun suuntaasi. Isä kosketa heitä juuri nyt Jeesuksen nimessä.

Sid: Aamen. En tiedä sinusta, mutta tiedän itsestäni. Tarkoitan, että olen reporteri ja minä tunnen käsinkosketeltavan Jumalan läsnäolon. Ja missä Jumalan läsnäolo on, siellä ei ole kuolemaa. Siellä on elämä. Siellä ei ole vihaa. Siellä on rakkaus. Siellä ei ole sota. Siellä on rauha. Mutta sinä sanot, Sid, katso kaikkia noita uskonnollisia ihmisiä, jotka sotivat. Se on siinä. He ovat uskonnollisia ihmisiä. He eivät ole ihmisiä, joilla on kohtaamisia elävän Jumalan kanssa. Tämä on sitä, mitä sinä olet halunnut ja olit jo ajatellut, että se ei ole saatavilla. Tommy, sinä palasit juuri Argentiinasta. Suurin osa katsojistamme ei tiedä siitä. Mitä Argentiinassa tapahtuu?

Tommy: Se on melko ihmeellistä. Jotkin paikkakunnat, kokonaiset kaupungit vallataan. Kyseinen kokous pidettiin paikassa, jota minä kutsun Buenos Airesin linnakkeeksi. Kristuksen kehoon on tullut uskomaton yhtenäisyys, jonka seurauksena uskomattomia vierailuja. Jumala kutsuu meitä olemaan yksimielisiä ja unohtamaan keinotekoiset esteet välillämme. En halua mennä taivaaseen ja havaita, että tuolla ulkona on veljiä, joita en tunnistanut maassa ollessani.

Sid: Miten on sinun kohdallasi? Jumala on tekemässä jotain. Jumala liikkuu. Jumala ravistelee valtioita. Argentiinassa ihmiset ottavat takseja ja ajavat kirkkoihinsa ja parantuvat ja vapautuvat ja oppivat tuntemaan Jumalan. Sinä päivänä, kun sinä etsit Jumalaa koko sydäimestäsi, sanot, en tiedä miten tämä pitäisi tehdä. Kyllä. Tahto. Tahdo juuri nyt! Kun ohjelma päättyy, mene sinä maahan päinmakuulle. Ei siis polvillesi vaan kasvoillesi ja sano: "Jumala, en nouse ylös ennen kuin tunnen Sinut." Minä uskon Sinuun, rakastan Sinua. Mutta on jotain vielä enemmän. Tiedän, että on olemassa jotain vielä enemmän. Tarvitsen Sinua, Jumala. Olen epätoivoinen ilman Sinua, Jumala. Tämä elämä on vain suuri julkisivu ilman Sinua. Ja jos sinä olet nälkäinen ja janoinen Hänen läsnäoloonsa, Hän ei ole kaukana. Jumala itkee joidenkin teidän puolestanne parhaillaan. Tunnen Hänen kyyneleensä. Ne on rakkauden kyyneleitä ja Hän sanoo: "Tulkaa luokseni kaikki te, jotka olette uupuneita ja väsyneitä. Minulla on rauha teille. Rauhaa Jeesuksen nimessä. Minä puhun rauhaa päällenne juuri nyt, rauhaa. Aamen.